

خلاصه

مقدمه: سیکلواکسیژناز-۲ (COX2) در پاتوژنز تومورهای مختلف و نیز احتمالاً در تومورهای بدخیم پوست از جمله ملانوم بدخیم نقش دارد؛ با این حال اطلاعات موجود در مورد بیان COX2 در موارد ضایعات خوش خیم کامل نمی باشد. در مطالعه حاضر به مقایسه میزان بیان COX2 در ضایعات ملانوم بدخیم و ضایعات ملانوسیتیک خوش خیم می پردازیم.

روش کار: در این مطالعه تحلیلی، تعداد ۲۱ نمونه ملانوم بدخیم از هر ۴ ساب تایپ و ۱۹ ضایعه ملانوسیتیک خوش خیم شامل خال دیسپلاستیک، Spitz nevus و خال غیر آتیپیک از نظر میزان بیان COX2 با استفاده از رنگ آمیزی ایمنو هیستوشیمی و شدت رنگ پذیری سلول ها (به صورت کمی و کیفی) مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج: گروه ملانوم بدخیم نسبت به گروه ضایعات ملانوسیتیک خوشخیم بطور بارزی میزان درصد رنگ پذیری بالاتر ($p < 0/001$)، رنگ پذیری شدید تر ($p < 0/001$) و مجموع امتیاز رنگ پذیری بالاتری داشتند ($p < 0/001$). بین ساب تایپ های ملانوم بدخیم از نظر شدت رنگ پذیری COX2، هر چهار ساب تایپ عمدتاً دارای درصد رنگ پذیری بالای ۶۰٪ بودند. همچنین از نظر کیفی، شدید ترین رنگ پذیری در گروه ALM بود و گروه LMM و NM رنگ پذیری متوسط داشت. با افزایش عمق درگیری، درصد رنگ پذیری COX2 افزایش می یافت. شدت رنگ پذیری سلول نیز در تومورهای با ضخامت ۴-۲ میلی متر بیشتر بود.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشانگر کارآیی COX2 در شناسایی موارد ملانوم بدخیم نسبت به ضایعات خوش خیم ملانوسیتیک است. بیان بالاتر COX2 هم مرتبط با عمیق تر بودن تهاجم می باشد. گرچه COX2 به تنهایی نمی تواند برای افتراق ملانوم بکار رود اما در ترکیب با سایر روشها و در تعیین پیش آگهی و استفاده از درمان های هدفدار می تواند مفید واقع شود.

کلمات کلیدی: سیکلواکسیژناز ۲، ملانوم بدخیم، ضایعه خوش خیم، ایمنوئوهیستوشیمی

